

Лепавцовъ ходилъ, подъ прѣдлогъ да разваля пари, и на връщане прѣдалъ имъ, че тамъ билъ министра Живковъ. Слѣдъ това тѣ заминали по Цариградското шосе. На 5-ий или 6-ий сжщий мѣсецъ, Никола Тюфекчиевъ идвалъ и питалъ, влизалъ ли е г. Стамболовъ въ дворецътъ; Лепавцовъ отговорилъ, че не билъ забѣлѣжилъ. Тогазъ той заминалъ къмъ баракитѣ при Черната Джамя, отъ гдѣто по-сгодно да слѣди стѣпките на министра, а Лепавцову заръчалъ, ако го види, че влиза въ дворецътъ, да се затича до Бирхалето, гдѣто имало скрити двама хора, единътъ отъ които си викалъ Георги и да съобщи това на последния. Като условенъ знакъ, за да му се довѣри скрития Георги, Тюфекчиевъ му давалъ единъ плайвазъ, когото да му покаже. Обаче обвиняемия се боялъ и не взелъ плайвазътъ, нито пъкъ обѣщалъ да изпълни поръчката. Такъвъ сжщо условенъ знакъ съ сжщата поръчка му давалъ и Илия Георговъ, който му открилъ, че тия двама скрити хора сж били: Георги Великовъ и Ив. Козаровъ и че, освѣнъ тѣхъ, въ убийството щѣли да взематъ участие: Георги Кузмановъ, Никола Тюфекчиевъ и единъ сърбинъ, проживающъ въ София. Слѣдъ два дни — 8-ий Ноемврий — сжщия Никола сутринята рано отишълъ при Лепавцовъ на дюкянътъ му и го питалъ да ли ще има парадъ и да ли ще присѣтствуватъ княза и министритѣ; а като получилъ утвърдителенъ отговоръ, казалъ, че щѣлъ да отиде къмъ църквата да ги слѣди. На въпросътъ на Лепавцова, да ли и той ще вземе участие въ готвящето се убийство, Никола Тюфекчиевъ отговорилъ утвърдително и за потвърждение произвадилъ изъ джебътъ си единъ револверъ съ бѣла кокалена дръжка. Казалъ му още, че се прѣдполагало да се наеме единъ добъръ файтонъ и за файтонджия да се тури единъ отъ съзаклятниците; файтонътъ щѣлъ да чака при Панаховото кафене, отъ гдѣто г. Стамболовъ, като излизалъ, ималъ обикновение да се кача на файтонъ, и, слѣдователно, лесно можелъ да се качи и на тѣхния, който, по този начинъ, можелъ много да улесни убийството. Изобщо твърди Лепавцовъ, че слѣдението за министра-прѣдседателя било систематически нарѣдено, тъй като веднѣжъ Никола Тюфекчиевъ и Илия Георговъ му казали, че слѣдението слѣдъ пладнѣ било усилено, но сугришъ нѣмало кой да слѣди, за това молили него да се натовари съ тая обязанность, и каквото забѣлѣзва да съобщава въ Бирхалето. За това сжщо го молилъ и Тома Георгиевъ. И за всеко прѣд-